

Kwiat na skale

Uczucie tak wielce prącochłonne,
gdy pielęgnowane tylko przez jedno,
zginie w otchłani gdy ogień zagaśnie na drugim brzegu.
Kwiat na skarpie rosnący
chylić się będzie ku słońcu,
ku siłę życiodajnej,
ale gdy gruntu mu zabraknie,
korzenie kotwiczyć będą się na skale.
Spadając, śmiać się będzie, jak Ikar,
gdy nie tylko on widział słońce,
ale i jego słońce widziało.
A więc powiedz mi,
czy nawiedzisz ciemności mojego czerepu,
zanim serce me osądzone?
Czy warte ono pióra Anubisowego?

